

Philosophiae Ultima #16

Te gek voor woorden.

26 december 1980 in de Boeddhal.

De eerste vraag:

Vraag 1

Osho, laatst zei u dat sex omwille van de voortplanting zondig was. Ik heb ook uw woorden gelezen die zeggen dat de grootste creatieve daad van een vrouw bestaat uit het voortbrengen van een kind, en dat er een groot onderscheid is tussen een moeder en een vrouw.

Als dit zo is, zit er dan zonde in de deelname aan sex en liefde in de hoop een kind te maken en de vreugde van het scheppen en de vernieuwende energie van het heelal te ervaren?

Satdharma,

Eén ding moet je altijd onthouden wat mij betreft: kom nooit met iets wat ik voorheen gezegd heb. Ik leef enkel nu en hier, dus wat ik nu ook zeg is DE waarheid; er is geen garantie in voor dagen die nog zullen komen. Ik leef absoluut in het moment, dus kom niet aan met het verleden en ook niet met de toekomst.

Wees met mij volkomen verdiept in DIT moment. Om in dit moment te zijn zonder overblijfsels van het verleden, zonder enige droom over de toekomst is de enige manier om met mij te zijn – in verbondenheid met mij te zijn. Ga door met het verleden in je te laten sterven; dat is de enige manier om echt levend te zijn.

Dus citeer alsjeblieft nooit wat ik vroeger gezegd heb, want de context verandert ieder moment. Veel water is er al door de Ganges gestroomd sinds ik de uitspraak deed dat de grootste creatieve daad van de vrouw bestond uit het produceren van een kind. Op dat moment sprak ik niet tegen mijn eigen mensen. Ik sprak toen tegen de gewone massa, de menigte.

Nu ik tegen mijn eigen mensen spreek is er geen noodzaak voor enig soort rationalisatie. Ik kan de waarheid in zijn volledige naaktheid geven, en de waarheid is enkel mooi in haar ultieme naaktheid.

Ja, tot nu toe is het baren van een kind de grootste creativiteit van de vrouw geweest, maar dat is nu niet meer zo. De aarde was niet zo dicht bevolkt in het verleden; het was een noodzaak, een grote noodzaak, en de vrouw vervulde die. Maar nu moet ze nieuwe dimensies van creativiteit ontplooien, en alleen dan zal ze in staat zijn de gelijke van de man te zijn. In het verleden is zij anders slechts een fabriek geweest en de man heeft haar enkel gebruikt om meer kinderen te maken. Veel kinderen hebben was economisch voordelig, het was zakelijk, omdat ze je op alle mogelijke manieren helpen. Ze waren in het verleden geen last.

In arme landen leeft het oude idee nog steeds voort dat hoe meer kinderen je hebt des te beter het economisch voor je is. In het verleden was dat waar – vandaag is het absoluut onjuist. Mohammed trouwde met negen vrouwen en stond de Mohammedanen toe vier vrouwen te trouwen, enkel om meer Mohammedanen te creëren, want er was voortdurend

oorlog tussen de Mohammedanen en de niet Mohammedanen en het was een kwestie van macht – de politiek van het aantal. Wie het machtigste was, ging winnen, en macht hoorde bij het aantal. Het is dus eenvoudig rekenkunde: als je negen vrouwen laat trouwen met een man, kan een enkele man negen kinderen in een jaar produceren. Maar als je het omgekeerde doet – laat een vrouw met negen mannen trouwen – en je zult misschien niet eens een kind hebben. Zij zullen er een puinhoop van maken...ze kunnen zelfs de vrouw doden!

Dus was het economisch en politiek van belang dat mannen meer vrouwen zouden trouwen, en mensen stalen vrouwen van elkaars stammen. Het was belangrijker een vrouw te stelen dan een man omdat een man niet zo reproductief is; een man is genoeg om meerdere vrouwen te bedienen en een man kan vele kinderen produceren.

Maar nu is dit alles veranderd – de wereld is overbevolkt. Nu is de behoefte van de dag het diverteren van de vrouwelijke creativiteit in nieuwe dimensies: in poëzie, in literatuur, in schilderkunst, in muziek, in architectuur, in beeldhouwkunst, in danskunst. Het hele spectrum van creativiteit moet nu voor haar open liggen. Kinderen creëren is nu gevaarlijk. De aarde nu nog verder overbevolkt maken is zelfmoord; we zijn reeds met meer dan nodig is.

In Cairo, een stad die erg lijdt aan een ernstig tekort aan woningen, was een man aan het verdrinken in de rivier de Nijl. Hij schreeuwde om hulp, en een voorbijganger op de brug hoorde hem en riep naar de angstige man: “Wat is je naam?”

“Vergeet mijn naam!” hijgde de verdrinkende man. “Red me nou!”

“Eerst je naam, alstublieft!” drong de man op de brug aan.

“van Hussein,” snotterde de worstelende ongelukkige voordat hij voor de tweede keer kopje onder ging.

“Vlug,” drong de man op de brug, “nu je adres!”

“Kasr el Nil straat 94,” bracht de man met zijn laatste adem met moeite uit.

Dit horend, rende de man op de brug zonder aarzeling naar het genoemde adres, de arme man in de rivier achterlatend om te verdrinken. Hij spoorde de eigenaar van het appartement op en zei hem opgewonden: “Er is een leeg appartement in je huis – kan ik het huren?”

“Is al weg,” mompelde de flateigenaar. “Sorry, maar ik gaf het zojuist aan de man die hem erin duwde!”

Nu kinderen te baren is niet creatief, maar destructief. De hele context is veranderd en we moeten nieuwe wegen leren om in een nieuwe context te leven. En een vrouw kon geen grote poëzie scheppen, grote muziek, grote kunst, grote literatuur; Ze kon geen wetenschapper zijn, geen mystica – ze kon niets doen, omdat ze voortdurend in verwachting was in het verleden. Ze was ondervoed, gekweld door zoveel kinderen, dozijnen kinderen, altijd zwanger, ziek. Ze had nog niet echt geleefd – ze had geen tijd genoeg om te leven.

Het is voor de eerste keer door anticonceptie, geboorte controle en sterilisatie mogelijk dat een vrouw zich kan bevrijden van onnodige zwangerschappen dragen en van de lange, lange last van baren en het groot brengen van kinderen. Haar energie kan bevrijd worden. Nu kan ze ook een Boeddha worden, een Zarathustra, een Jezus, een Krishna. Nu kan ze ook creëren net als Mozart, Wagner, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Shakespeare, Kalidas, Rabindranath, Tolstoy, Chekhov, Gorky, Dostoevsky.

En mijn gevoel is: als eenmaal de energie van een vrouw geheel bevrijd is van het krijgen van kinderen ze in staat zal zijn om grotere Boeddha's te creëren. Waarom? – omdat ze een veel creatievere kracht is dan de man. Maar haar creativiteit heeft zich beperkt tot het krijgen van

kinderen en dat is niet direct veel creativiteit – het is enkel biologisch. Dieren doen het perfect goed, dus wat is er groot aan? Een kind baren is niet iets bewust, weloverwogen, meditatief. Je wordt gewoon door de natuur gebruikt, door de biologie als middel om het ras, de soort voort te planten.

Daarom is er een zekere onderstroom van schuld in iedereen, zelfs zonder priester. De priesters hebben het gebruikt, uitgebuit, maar zij hebben het niet echt gecreëerd. Er is een verborgen schuld wat seks betreft; de priesters hebben het veel groter gemaakt omdat het een bron van grote exploitatie voor hen was. Ze konden de mens sterker domineren door hem zich schuldig te laten voelen. Maar er moet een oorzaak binnenin de mens zelf geweest zijn, anders kan hem zonder achtergrond van binnen geen schuld opgelegd worden. De mens voelt het diep van binnen op een subtiele manier, op een onbewuste wijze – hij weet het. Het is vaag, verborgen onder lagen van mist, maar het is er: dat seks niet iets bewust is, het is onbewust, dat het mechanisch is, dat je gebruikt wordt als een middel, dat je niet de meester bent, dat het een biologische kracht is, dat jij het niet werkelijk bent die een vrouw of een man wilt, het zijn enkel de hormonen.

Vandaar dat we een man in een vrouw kunnen veranderen – en een man kan veranderd worden in een vrouw of een vrouw kan veranderd worden in een man door gewoon een paar van hun klieren te veranderen. Dus dat is het waar het in seks allemaal omdraait – een paar klieren. Is eenmaal je hormonale systeem veranderd, een man wordt een vrouw en een vrouw wordt een man, dan is er niet veel verschil meer. Het zijn twee kanten van dezelfde biologie. En als je weet dat je gebruikt wordt en je merkt dat je niet in staat bent om los te komen uit deze slavernij, ontstaat er schuld dat je niet mans genoeg bent, dat je niet werkelijk een meester bent, je bent een slaaf. Vandaar dat we seks verbergen. Duizenden jaren lang heeft de mens in het donker gevrijd, in de nacht, achter deuren, om de eenvoudige reden dat het er zo belachelijk uitziet te vrijen buiten in de zon terwijl mensen kijken. Je zult je zo verlegen voelen, je zult er zo lelijk uitzien. Zelfs in het donker heeft een vrouw meer gratiegevoel – ze sluit onmiddellijk haar ogen; onder het vrijen opent ze nooit haar ogen. Zelfs in het donker is ze bang om het gezicht van de man te zien omdat het er zo dierlijk uit ziet. Hij IS als een dier!

Seks is een dierlijke daad. Dat is wat ik bedoel als ik zeg dat seks voor reproductie zondig is: het woord ‘zonde’ wordt niet in enige moralistische zin gebruikt. Ik zeg eenvoudig dat het zondig is omdat het onbewust is, niet meditatief. Jij bent niet degene die het DOET, je wordt gedwongen door wat onbewuste krachten.

Het woord ‘zonde’ is in feite mooi, het komt van een wortel die ‘vergeetachtigheid’ betekent. Je zult misschien niet direct de connectie kunnen zien tussen vergeetachtigheid en zonde, maar er IS een verband: vergeetachtigheid betekent niet waakzaam zijn, onbewustheid. De seks daad is op zichzelf zo dierlijk dat we eeuwenlang het verborgen hebben, onderdrukt hebben, het op allerlei manieren bedekt hebben.

Een Australisch echtpaar van middelbare leeftijd ging met een bootreis naar Engeland. Ze namen in de avond geen deel aan sociale activiteiten, maar op een avond ging de echtgenote vroeg naar bed en de man voegde zich bij een van de spelen. Iemand van de toehoorders werd voor de vuist weg gekozen om over een onderwerp te spreken dat via lotjes gekozen werd.

De Australiër werd gekozen en hem werd het onderwerp ‘seks’ gegeven om er vijf minuten over te spreken. Hij raakte er echt helemaal in en de toehoorders brulden van het lachen.

Toen hij terug naar zijn hut ging, vroeg zijn vrouw slaperig wat hij gedaan had. Hij vertelde haar alles, behalve dat het onderwerp van zijn toespraak seks was – hij zei haar dat het zeilen was.

De volgende dag sprak een goed gevormde jonge vrouw haar aan die zei: “De toespraak van uw man was zo vrolijk en vol ongebruikelijke inzichten!”

De echtgenote keek verbluft en zei: “Dat is vreemd... in zijn hele leven heeft hij het slechts twee keer gedaan: de eerste keer werd hij zeeziek, en de tweede keer vloog zijn pet af!”

We willen niet eens het woord noemen! Zelfs het woord wordt vermeden. We hebben er andere woorden voor: ‘liefde maken’...Nou is liefde maken al helemaal niet mogelijk; liefde is niet iets dat je kunt maken of produceren of doen. Seks kan gedaan worden – het is gewoon een activiteit – maar liefde is veel intenser. Maar we willen het woord ‘seks’ vermijden; het herinnert ons aan onze dierlijkheid.

Dat is wat ik bedoel wanneer ik zeg dat seks voor reproductie zondig is. Ten eerste: de aarde heeft nu geen behoefte aan meer mensen. Als we vastbesloten zijn om een hel van deze aarde te maken dan is het oké – ga dan maar door met reproduceren. Luister dan naar de Paus en Moeder Theresa....Ajai Krishn Lakhnupal, let op, ik heb haar weer genoemd – enkel ter ere van jou, voor je gemoedsrust!... Luister dan maar naar al die stomme lieden die je vertellen om contraceptie te vermijden, geboortebeperving te vermijden, sterilisatie te vermijden, omdat dit onreligieuze daden zijn; vermijd abortus omdat het erg immoreel is. Maar als je abortus vermijdt, contraceptie vermijdt, sterilisatie vermijdt, zul je verantwoordelijk zijn voor een globale zelfmoord en dat zal pas echt gewelddadig zijn – en we komen er iedere dag dichterbij. Dat is de eerste reden dat ik zeg dat seks voor reproductie zondig is.

Maar de Paus, Mahatma Gandhi, en de zogenaamde andere heiligen, zij zeggen dat seks alleen dan moreel is als je voor reproductieve reden je laat gaan. In feite zeggen ze dat seks alleen goed is als het dierlijk is, want dieren hebben alleen seks voor reproductie. Daarom heeft geen enkel dier het hele jaar door seks; het is de waardigheid van de mens, het is de vrijheid van de mens – het is enkel de mens die de capaciteit heeft om het hele jaar door seksuele contacten te maken. Dieren leven in een soort slavernij: er zijn seizoenen, hun seks is gebonden aan het seizoen, en als het seizoen voorbij is gaat hun seks over – hun seks leven is beëindigd. Dan hebben ze niet langer interesse in elkaar.

Daarom is er geen familie of enige vorm van intimiteit ontstaan in dieren; het is seizoengevoelig. Eens in de zoveel tijd zijn ze bezeten door natuurlijke krachten om te reproduceren. Als de tijd goed is en het klimaat is goed voor hun kinderen om op te groeien, gaan ze over tot seks, anders vergeten zij het allemaal. Ze zijn heiligen volgens de Poolse Paus en Mahatma Gandhi -- zij zijn de werkelijke morele mensen!

Volgens mij is seks hebben om reproductieve redenen zondig omdat het dierlijk is, het is onbewust, het is biologisch. Seks hebben uit louter vreugde om energie te delen met iemand waar je intiem mee bent... het is een manier om te communiceren, van energie tot energie, van hart tot hart. Het is een versmelten en in elkaar opgaan... voor geen enkel andere doel. Als er een doel is—dat je een kind wilt creëren – dan is het zakelijk. Als er GEEN doel is, als het doellose pret is, dan alleen heeft het schoonheid, en dan scheidt het geen enkele verplichting. En je wordt vrij van biologie, je gaat de biologie voorbij, je gaat voorbij de dieren, je bereikt de toppen van menselijkheid.

Dus volgens mij is seks alleen mooi als het zonder doel is, wanneer het gewoon spel is, wanneer je er niet om een ander motief mee bezig bent, wanneer het in verbondenheid zijn met een vrouw of een man enkel is voor de loutere vreugde ervan, is dat genoeg. Dan heb je het lagere dierlijke leven overstegen en ben je een hogere dimensie binnen gegaan. En

onthoudt, reproductie is geen schepping. Als eenmaal de vrouw bevrijd is van de onnodige last van reproductie zal ze in staat zijn krachtiger te creëren dan enige man, want als zij een kind kan voortbrengen waarom kan ze dan ook geen mooie muziek voortbrengen? Maar het is tot nu toe niet mogelijk geweest, en de man heeft getracht te rationaliseren...

Sigmund Freud zegt dat de man muziek, kunst, poëzie scheidt, enkel om zijn minderwaardigheid complex te compenseren. Omdat hij geen kind kan voortbrengen, geen kinderen in een baarmoeder kan dragen, geen moeder kan zijn, vindt hij andere manieren om een moeder te zijn. Hij wordt een moeder van een schilderij, van een beeld, van de Taj Mahal, van Ajanta, Ellora, van Khajuraho. Hij probeert op de een of andere manier te moederen, zodat hij kan compenseren en aan de vrouw kan tonen: "jij bent niet de enige die zwanger kan zijn – ik ben ook zwanger van grote ideeën."

Sigmund Freud heeft daarmee een groot inzicht, maar het inzicht is enkel een half inzicht; over de andere helft heeft hij helemaal niet gesproken. Hij is net zo'n mannelijk chauvinistisch varken als alle anderen. De andere helft moet ook verteld worden. De andere helft is dat als de vrouw bevrijd is... en ze kan nu vrij zijn, bijna helemaal vrij. Enkel een paar vrouwen zouden kinderen mogen krijgen; dan kunnen we een betere mensheid hebben. En wat de kinderen betreft moet de overweging niet zijn dat het perse van je echtgenoot moet zijn of dat het perse van je echtgenote moet zijn. Dat is stomiteit – daar moeten we af. Als het kinderen betreft, dan moet jouw kind het BEST mogelijke zijn.

Als je een mooi pak gemaakt wil hebben denk je niet 'het moet enkel door mijn vrouw gemaakt worden' – je zoekt de beste kleermaker. Als je de auto gerepareerd wilt hebben denk je ook niet, 'mijn man moet hem maken' – je zoekt de beste Duitse mecanicien! En je bent daar al mee bezig zover het de dieren aangaat. Engelse stieren worden geïmporteerd naar India voor de Indiase heilige koeien! We zijn wat dat betreft heel wat meer wetenschappelijk – het is veel beter. Indiase stieren zijn uitgeput, vermoeid. Als je Engelse stieren kan krijgen, waarom je dan druk maken om Indiase stieren? Waarom hen nog meer kwellen? En door kruising kunnen er betere koeien en betere stieren geproduceerd worden. De mens moet ook ten opzichte van zichzelf wetenschappelijk zijn.

Ik voorspel dat het in de toekomst zal gebeuren, want ik vertrouw op de intelligentie van de mensheid, ik heb de hoop niet verloren. Ik ben geen pessimist, ik ben absoluut optimistisch. Dit GAAT gebeuren, dit MOET gebeuren, dit is onvermijdelijk, dat op een dag een vader trots zal zeggen: "Voor MIJN kind heb ik de levens cellen van Albert Einstein. Mijn kind is geen gewoon kind: het mannelijk gedeelte komt van Albert Einstein, het vrouwelijk deel van Marilyn Monroe! Het is MIJN kind, Geen gewoon kind!" En ik kan het me goed VOORSTELLEN: jouw kind moet het beste zijn.

Waarom zou je erop staan dat het vrouwelijk gedeelte van JOUW vrouw moet komen – om wat voor reden? – en het mannelijk gedeelte moet van jou komen? Als je betere mannelijke chromosomen, vrouwelijke chromosomen kan krijgen, als je betere levens cellen kunt krijgen, gezondere cellen, intelligenter, dan is het waarachtig medelevend en liefdevol dat je daar voor zorgt.

Vroeg of laat kunnen kinderen in het laboratorium geproduceerd worden; ze zijn er al in geslaagd om reageerbuisbaby's te maken. De vrouw hoeft het kind niet langer negen maanden in de baarmoeder te dragen; we kunnen een betere baarmoeder in het laboratorium creëren, we kunnen betere kinderen creëren door wetenschappelijke methodes -- en de vrouw kan volledig bevrijd zijn van de last van zwanger zijn, en als eenmaal haar energie vrijkomt is ze in staat creatief te zijn. Maar ik denk dat de man bang is

van haar creativiteit, ze kan zeker de creativiteit van de man overtreffen; van nature is ze met meer creativiteit begiftigd.

Ik ben helemaal voor creativiteit maar onthoudt, reproductie is geen creativiteit; ze zijn niet synoniem. Creativiteit is bewust, reproductie is onbewust. Creativiteit is meditatief, reproductie heeft helemaal niets met meditatie te maken.

Maar de man heeft de vrouw bijna als vee gebruikt. Hij heeft de vrouw gebruikt om ZIJN kinderen te kweken; hij heeft de vrouw gebruikt als een boerderij. Dat is exact de betekenis van het Engelse woord echtgenoot: daar betekent het de 'boer'. Landbouw betekent 'het boerenbedrijf': de vrouw is het veld en de man is de boer, en de enige functie van de vrouw is om ieder jaar een goede oogst te geven.

De vrouw kan nooit bevrijd zijn tenzij dit begrepen wordt: dat ze dit patroon uit het verleden moet stoppen. En de man heeft haar verteld: "Je bent geweldig want je brengt kinderen voort!"

Dit is een rationalisatie, dit is een troost. Pas op voor zulke trucs. De man heeft de vrouw op alle mogelijke manieren uitgebuit en het is tijd om deze uitbuiting te beëindigen.

Een luxueuze cruise bleek erg te vervelen. Op een avond, enkel om de dingen een beetje te verlevendigen, riep een Britse heer iedereen samen naar de Grote Salon om een spelletje voor te stellen.

"Alle heren moeten in een lijn aan de ene kant van de kamer gaan staan en alle dames aan de andere kant. Als ik in mijn handen klap, gaat iedereen zich ontkleden. ZO vlug als mogelijk is. Als ik voor de tweede keer in mijn handen klap, moeten de heren de kamer door rennen en de dames zo vlug mogelijk verkrachten. De winnaar van het spel is de man die het eerste klaar is en de prijs: een kus van een van onze liefvallige vrouwelijke passagiers!"

Wat een geweldig idee! Maar de man heeft dit idee eeuwenlang in verschillende vormen gepraktiseerd.

Je vraagt me, Satdharna:

LAATST ZEI U DAT SEKS VOOR REPRODUCTIE ZONDIG WAS.

Ja, absoluut zondig.

Je vroeg ook:

IK HEB OOK UW WOORDEN GELEZEN DIE ZEGGEN DAT DE GROOTSTE CREATIEVE DAAD VAN EEN VROUW IS IN HET VOORTBRENGEN VAN EEN KIND...

Ik spreek deze woorden tegen!

...EN DAT ER EEN GROOT ONDERSCHIED IS TUSSEN EEN MOEDER EN EEN VROUW.

Er is zeker een groot verschil tussen een moeder en een vrouw. Een moeder is iemand die schildert, poëzie creëert, muziek, kunst. Gewoon een kind baren, dat kan iedere vrouw; dat is niet iets van veel waarde. Een moeder zijn is een heel ander verschijnsel. Een man kan moeder zijn, een vrouw kan een moeder zijn; op het moment dat je creatief bent, ben je een moeder.

En je vraagt:

ALS DIT ZO IS, IS ER DAN ZONDE IN HET PARTICIPEREN IN SEX EN LIEFDE IN DE HOOP EEN KIND TE CREEREN EN DE VREUGDE VAN HET SCHEPPEN...?

Ik denk niet dat iemand ooit de vreugde van creatie heeft ervaren door een vrouw zwanger te maken. Op de eerste plaats weet je niet of je de vrouw zwanger hebt gemaakt of niet, dus hoe kan je de vreugde van de creatie ervaren? Na twee, drie maanden zul je in staat zijn de vreugde te ervaren – als het ontdekt wordt dat de arme vrouw zwanger is. Denk je dat je precies het moment weet dat je de zegen van het creatief zijn aan het genieten bent? Houdt jezelf niet voor de gek, Satdharma. Wees een beetje verstandiger, een beetje intelligent.

...EN DE VERNIEUWENDE ENERGIE VAN HET HEELAL?

Als je speels bent dan vernieuw je zeker de energie van het heelal. Elk spel, elke grap, ieder lachen, elke vrolijkheid, iedere dans, elke liefde vernieuwt de energie van het universum – maar niet door een arme vrouw zwanger te maken. Het is erg onrechtvaardig van de natuur; de natuur is niet rechtvaardig.

Als ik de schepping opnieuw zou moeten doen, zou ik het op deze manier beslissen: de ene keer zal de man zwanger worden, en de andere keer zal de vrouw zwanger zijn en dan zul je weten hoeveel vreugde er is in het zwanger zijn. Negen maanden het kind in je buik dragen, en allerlei soorten kinderen...zij schoppen in het rond en doen allerlei soorten dingen. Zij beïnvloeden je stemmingen, je gedachten, je gevoelens; zij overschaduwden je. En je bent voortdurend ziek, misselijk, overgeven; je kunt niet eten, je kunt niet rusten, en allerlei soorten nachtmerries...en dan het grootbrengen van het kind wat het meest pijnlijke ding is in de wereld.

Het is erg makkelijk voor een man om tegen de vrouw te zeggen: “Dit is grote vreugde en we zijn de energie van het universum aan het vernieuwen!”

De vrouw heeft tot nu toe eenvoudig geluisterd, omdat ze totaal afhankelijk van de man was moest ze luisteren naar welke nonsens hij ook vertelde. Probeer alleen maar eens een enkele nacht te slapen met een kind in je bed: of je zult het kind doden of je begaat zelfmoord. Wat mij betreft weet ik heel goed dat ik niet in dezelfde kamer kan slapen waar een kind slaapt, want kinderen hebben vreemde ideeën: overdag zullen ze slapen en in de nacht maken ze moeilijkheden!

Het is de vrouw die het op de een of andere manier getolereerd heeft; een man zou dat niet kunnen. Probeer het gewoon eens een dag; laat de vrouw een dag vrij hebben en zie het klaar te spelen met je twaalf kinderen – en de dag erna zul je de psychiater moeten bezoeken. Ze maken je gek!

En, Satdharma, jij noemt het:

DE VREUGDE VAN HET SCHEPPEN EN DE VERNIEUWENDE ENERGIE VAN HET HEELAL ERVAREN.

Je kunt de energie van het universum vernieuwen door speels te zijn. Liefde moet gewoon plezier zijn – het is veel te serieus geweest. En vanuit serieusheid is jaloezie ontstaan, uit serieusheid is het voortdurend zeuren door vrouwen ontstaan; vanuit serieusheid ben je voortdurend de vrouw in de gaten aan het houden – of ze met iemand anders omgaat... met wie ze praat? Was ze aan het lachen met de buurman? Wat deed ze de hele dag toen jij op kantoor was? Deze serieusheid heeft alle vreugde vernietigd; het heeft niet de energie van het heelal vernieuwd, Het heeft eenvoudig de energie juist vernietigd.

Mensen kunnen ook als bloemen zijn. Je kunt zeker de energie van het universum verhogen, maar door de manier waarop je tot nu toe je gedragen hebt, is dat niet het geval.

Op een winteravond ontmoeten vier vrienden elkaar bij het vuur en beginnen te vertellen over hun avonturen.

“Eens was ik alleen aan het jagen op een berg,” zegt de eerste. “Zo stil was de nacht dat ik niet kon slapen van het lawaai van het groeien van mijn baard!”

“Dat is niets !” antwoordde de tweede. “Ik was met een vriend aan het jagen op een berg hoog in het noorden. Het was zo koud dat als we spraken onze woorden ijs werden. We moesten ze op het vuur ontdooien om te horen wat we gezegd hadden!”

“Ah, dat is niets !” pochte de derde. “Net de vorige maand moest mijn maag geopereerd worden vanwege mijn seksleven.”

“Je seksleven?” riepen de ander verwonderd uit.

“Ja, zie je, dag na dag heb ik zoveel vrouwen gelikt en gezogen dat ik een enorme haarbal in mijn maag had!”

Na een paar ogenblikken stilte zegt de vierde kerel: “Nou, jullie ervaringen zijn slechts spelletjes vergeleken met wat mij is overkomen! Jaren geleden trok ik met vijf andere vrienden door Canada, een ongerept gebied in die tijd, en werden we aangevallen door wilde Indianen. Een voor een werden al mijn vrienden gedood totdat ik alleen overbleef – een eenzame figuur omgeven door lijken. Toen na een bloedig gevecht....

“Wat gebeurde er?” Vroegen de anderen vol ontzag.

“Het enige wat kon gebeuren – ik werd gedood. En hier ben ik in de geest.”

Liefde moet meer in de geest zijn dan in het lichaam; het moet een beetje meer onaards worden. Het moet meer plezier worden. Het moet meer een deel van de kosmische grap worden die het universum is.

Satdharma, je bent er te serieus over – laat je serieusheid vallen. Serieusheid is onreligieus, immoreel! Lachen is vol gebed. Maak je liefdesleven er een vol gelach – en voor de eerste keer is dat mogelijk. Het was in het verleden niet mogelijk omdat er geen wetenschappelijke technologie beschikbaar was; we moesten wachten op wetenschappelijke technologie. Maar nu is wetenschappelijke technologie beschikbaar, alleen de mind van de mens is nog niet klaar om wetenschappelijk te zijn; het nog steeds bijgelovig.

Wat de wetenschap betreft leven we in de twintigste eeuw, en zover het onze bijgelovigheden aangaat leven we drieduizend jaar terug. We zijn bijna als Mohenjodaro. De oudste beschaving die er tot nu toe is opgegraven is die van Mohenjodaro, een stad die is ontdekt in Pakistan. De stad werd tenminste zeven keer verwoest, en de stad moet een van de hoogtepunten van beschaving geweest zijn want er zijn zeven lagen ontdekt. Zeven keer floreerde de stad en werd ze vernietigd – misschien een natuurlijke calamiteit, misschien door oorlog, aardbeving, vloed; niets kan er nu over vastgesteld worden. Een ding is zeker: dat de stad zeven keer opbloede en zeven keer werd vernietigd; weer kwam ze in bloei bovenop de oude stad, en opnieuw werd ze vernietigd.

Mohenjodaro, het woord zelf, betekent eenvoudig MURDONK KA TEELA – ‘een heuveltje van de doden’. Het is een heuvel, een heuvel van zeven lagen, en miljoenen mensen zijn daar begraven. Mohenjodaro is zeventuizend jaar oud – je bijgeloven zijn ook zo oud. Een beeld van een naakte man is gevonden in Mohenjodaro en de Jainas denken, ‘dat hoort bij onze religie’ – natuurlijk: zij aanbidden naakte TEERTHANKARAS, DUS is Jainisme zeventuizend jaar oud. Een van de beelden van een Brahmaans priester is ontdekt met het draad dat brahmanen rond hun nek dragen – YAGNO PAVEET – dus zij claimen dat hun cultuur en religie zeventuizend jaar oud zijn.

We leven in het verleden zover het onze psychologie betreft en we zijn nog niet voorbij Mohenjodaro, dat heuveltje van de doden, gekomen. Onze psychologie is vol lijken. Wetenschappelijk zijn we in de twintigste eeuw, psychologisch blijven we ver achter. En dit is een van de oorzaken van de ellende op de aarde, van de armoede op de aarde, van de ziekte van de aarde, van verdriet. Al dit verdriet en ellende kan verdwijnen als we eenmaal beslissen om wat de psychologie aangaat eigentijds te zijn: psychologie zou in feite een beetje VOOR moeten liggen op de wetenschappelijke technologie.

En dat is mijn hele pogen hier. Mijn sannyasins moeten psychologisch de tijd vooruit zijn, psychologisch veel verder ontwikkeld zijn dan de wetenschappelijke technologie is. Dan alleen kun je haar gebruiken, anders zul je haar zeker misbruiken. Nu heeft de wetenschap alles mogelijk gemaakt wat de aarde kan transformeren in een paradijs. Het is niet nodig om een paradijs in het hiernamaals te zoeken – het kan hier en nu plaats vinden. En voor de eerste keer is het mogelijk: het kan NU gebeuren: JIJ hoeft er niet meer op te wachten. Dit is mijn hele probleem: ik spreek van een religie, een filosofie, van metafysica die absoluut eigentijds is of een beetje vooruit: en de mensen die jullie heiligen zijn, jullie mahatmas, jullie pausen, zij leven in een doods verleden. De gaping is groot, onoverbrugbaar. En natuurlijk kan ik geen compromis sluiten want dat zou zelfmoord betekenen. ZIJ moeten een compromis sluiten! En jullie moeten klaar zijn om voor het heden te vechten tegen het verleden.

Mijn sannyasins moeten rebellen zijn tegen het verleden – voor een nieuw heden, voor een nieuwe toekomst. We zijn erg dichtbij de opkomst van de zon. Nog een beetje meer inspanning en de aarde kan getransformeerd worden, totaal getransformeerd in een prachtige plaats – ze is het nog nooit geweest, maar de mens heeft er altijd van gedroomd.

De tweede vraag:

Vraag 2

Osho, ik lachte om alles wat u onlangs zei totdat u zei dat Mahavira stonk. Ik voelde me persoonlijk beledigd. Het deed pijn. Als zelfs het geboren worden als een Amerikaanse Jood niet heeft geholpen om mijn gehechtheid aan Mahavira te laten vallen, als zelfs uw uitzinnige uitspraken over hem niet hebben geholpen, wat moet ik dan?

Zit ik voorgoed vast aan deze afwijking? Misschien zouden nog een paar uitzinnige uitspraken van u helpen. Er is een deel in mij dat doorgaat zich te identificeren met een Jaina deel van mij waar ik zelfs (verstandelijk) niets over weet. Ik heb mijn hele leven getracht mijn ascetisme te verbergen in hedonisme, maar ik kan zien dat het er nog steeds is.

Satya Bharti, DAT ASCETICISME is in iedereen, en je inzicht is juist dat je het verborgen hebt achter een façade van hedonisme. Miljoenen mensen doen dat. Een echte hedonist is helemaal geen hedonist. Ik ben een echte hedonist, maar ik ben toch helemaal geen hedonist! De persoon die denkt een hedonist te zijn en het leven van een hedonist probeert te leven probeert eenvoudig het diepgewortelde asceticisme te onderdrukken, de diepgewortelde sadomasochistische tendensen die in heel de mensheid gedurende miljoenen jaren zijn gecreëerd.

De mens heeft in zoveel lijden geleefd dat hij lijden moest gaan vereren, want er was geen andere troost; er was geen manier om er vanaf te komen. Er was zoveel leed overal dat de enig mogelijke manier was om het te verdoezelen, het een mooie kleur te geven, het mooi te beschilderen. En de beste manier was om het lijden te gaan vereren. Dat is wat asceticisme is: aanbidden van lijden, vereren van marteling. Als een man zichzelf begint te martelen, vereren mensen hem; dit is het vereren van een erg ziek soort mens, een erg zieke mind.

Dit deel bestaat in iedereen; Jainisme is enkel de volledig uitgegroeide filosofie ervan. Maar iedereen draagt een Jaina in zich; een deel van iedereen op deze aarde... of je nu een jood bent of een Christen of een Hindoe of een Mohammedaan doet er niet toe, een Jaina zal er beslist zijn want het hele verleden is van een dermate lijden geweest dat we allemaal ellende als een manier van leven hebben geaccepteerd. En de beste manier om het als een manier van leven te accepteren is door het te vereren, het een kleur van spiritualiteit te geven. Dat heeft het Jainisme gedaan.

Je zei dat je geschokt was toen ik zei dat Mahavira stonk. Ik zeg dat niet – de Jaina geschriften zeggen het. Natuurlijk zeggen ze het op zo'n manier dat je niet in staat zult zijn om het te ontdekken. Zij zeggen dat Mahavira helemaal niet rook – maar waarom noem je dat? Hij transpireerde niet – maar waarom noem je dat? En hoe kan een lichaam wat leeft niet transpireren? Transpireren is een absolute noodzaak voor een levend lichaam, omdat het de temperatuur van het lichaam op gelijke hoogte houdt, achtennegentig graden of zoiets. Als het te warm is transpireert je lichaam en je transpiratie verdampt; dat verdampen neemt de hitte van het lichaam weg. Het verdampt door de hitte van het lichaam, maar in de verdamping wordt de hitte weggenomen en je lichaam blijft op de juiste temperatuur. Zonder te transpireren zul je doodgaan.

En Mahavira was niet van staal gemaakt; hij was gemaakt van beenderen, bloed en huid, net zoals jij. Hij was niet door de Ford fabriek vervaardigd op een montage band; hij was geboren uit een moeder. Hij was net zo'n menselijk wezen als jij bent, als ik ben, als iedereen is. Het is onmogelijk niet te transpireren. Maar de Jainas maken er een punt van dat hij niet transpireerde om de eenvoudige reden dat als hij transpireerde en geen bad nam, dan zou hij stinken. Om het feit te vermijden dat hij stonk, al deze verzinsels....

Je zult verbaasd zijn te weten dat Jaina geschriften zeggen dat hij nooit urineerde, hij ontlastte nooit. Wat voor nonsens is dit? Ik ben een zaak in de medische geschiedenis tegen gekomen wat de langste periode van constipatie schijnt: achttien maanden. Een man bleef achttien maanden lang geconstipeerd; dat is een record. Maar het schijnt dat de mensen die medische geschiedenis schrijven niet op de hoogte waren van Mahavira: tweeënveertig jaar....Dat is de grootste chronische zaak van constipatie!

Waarom ontlastte Mahavira zich niet – omdat als je ontlast, zullen er problemen zijn. Het is beter het te ontkennen, omdat het probleem zal zijn dat hij of toiletpapier zal moeten gebruiken – wat Indiërs niet gebruiken en in die tijd niemand van het bestaan ervan wist – of hij moet gebruik maken van een toilet, een septische tank, maar er was in die dagen geen septische tank en zelfs als ze er waren zou hij die niet gebruikt hebben want het water in het reservoir, je drol vallend in het water, kan de kleine kiemen in het water doden!

Jainas geschriften zeggen: Ontlast je nooit op natte grond, nooit in een rivier, nooit in water! Dus zelfs nu maken Jaina monniken geen gebruik van een toilet; naar een modern toilet kunnen ze niet gaan. Ze moeten buiten de stad gaan en een droge plaats vinden. In het regen seizoen is het erg moeilijk een droge plaats te vinden!

Hij kon geen water gebruiken na het ontlaten om zichzelf schoon te maken omdat water... hij was erg tegen water omdat water kiemen bevat en zij zullen doodgaan en dat zal gewelddadig zijn. Dus is het beter om het probleem bij de wortel aan te pakken: hij ontlastte nooit. Wat een controle! Wat een discipline!

En dan zeggen ze dat Jezus wonderen deed! Denk je dat op het water wandelen een wonder is? Dit is een wonder: tweeënveertig jaar lang ophouden, ophouden, ophouden... vierentwintig uur! – ik denk niet dat hij nog tijd had om te mediteren of iets anders te doen. Zelfs in de slaap zal hij steeds moeten ophouden, ophouden! Dit is je reinste hebzucht.

En Sigmund Freud heeft opnieuw het inzicht. Hij zegt dat de kleur van goud en poep hetzelfde is, dus mensen die geïnteresseerd zijn in goud krijgen constipatie. Mahavira deed afstand van goud, maar moet het met tegenzin, schoorvoetend gedaan hebben. Hij nam wraak – hij verzamelde al het goud van binnen! En Satya, je zegt dat je geschokt was toen ik zei dat Mahavira stonk. Denk eens even aan tweeënveertig jaar constipatie, niet urineren, geen bad, de mond niet schoon maken. Hoe kun je dan het stinken voorkomen! Maar de Jaina geschriften zeggen dat dit een wonder is wat een TEERTHANKARA kan doen. Ze moesten deze wonderen bedenken.

Er is een verhaal dat een slang Mahavira in zijn voet bijt en in plaats van bloed komt er melk uit. En Jainas zeggen dat dit een echt wonder is. Ik denk niet dat het melk kan zijn. Het mag er wit uitgezien hebben, maar het kan enkel pus geweest zijn, het kan geen melk geweest zijn. Hoe kan melk uit een voet komen, want melk heeft een zeker mechanisme in het lichaam nodig, het bestaat enkel in de vrouwelijke borsten. De melk moet gecreëerd worden, het is een chemisch proces. Hoe kunnen voeten melk maken? Of hij moet borsten op zijn voeten gehad hebben... maar dan is daar het probleem dat hij in een erg mismaakte toestand moet zijn geweest! En mijn gevoel zegt me dat zelfs als een slang in de borst van een vrouw bijt er geen melk maar bloed uit zal komen. Dus het moet pus geweest zijn – deze man moet vol pus geweest zijn. Niet urineren, geen ontlasting – wat kun je dan anders van binnen hebben?

En Satya Bharti, je zegt dat je geschokt bent. Ik ben zelf ook geschokt, maar wat kun je er aan doen?

En de laatste vraag:

Vraag 3

Osho, ik voel me als de kerel met het groene paard. Help!

Big Prem.

EEN GROEN PAARD ZAL HIER NIET HELPEN – schilder het oranje. En, bovendien, als je een ezel kunt vinden zal dat veel beter zijn, want in een arm land als India op een paard rijden is een luxe. De mensen zullen je niet vergeven – ze kunnen mij niet vergeven. Het zal beter zijn als je een ezel kiest.

De ezel vertegenwoordigt de armen en het vertegenwoordigt ook de religieuzen. Het is een erg religieus dier – droevig, serieus, altijd in een filosofische stemming. En als je hem eenmaal oranje verft is het een heilige, een mahatma! En dan kun je op je ezel schrijven 'Zijne Heiligheid, Paramhansa, Ezel-ji Maharaj! Dan zul je zeker een man vinden – dat is waar ze om vraagt. Nu is Big Prem werkelijk groot, en een man vinden die omvangrijker is dan Big Prem is een beetje moeilijk. Maar juist nu is er een man vrij... en wees snel! Divya heeft echt totale vrijheid aan Hamid gegeven, ECHTE vrijheid! Eerst stond ze erop, 'je moet in mijn kamer wonen zodat ik je totale vrijheid kan geven, want als je in een andere kamer woont hoe kan ik je dan totale vrijheid geven! Ik moet totale vrijheid beoefenen en je moet in mijn kamer wonen!' Maar uiteindelijk ontsnapte hij, dus, Big Prem, nou is hij vrij. Voordat een andere vrouw hem te pakken krijgt... en vroeg of laat krijgt iemand hem te pakken, het zal niet lang duren. Iemand heeft hem misschien al gepakt, want mannen zijn zo dwaas – en vooral Iraniërs – hoe lang kunnen zij vrij blijven?

Dus na deze lezing, ren je van de Boeddha hal onmiddellijk naar Ayatollah Rahullah Hamidullah! Zie dat je hem te pakken krijgt! Maar als hij al gevangen is wordt het moeilijk. Er is slechts een ding wat je kunt doen: je kunt met je oranje geverfde ezel naar de Blue

Diamond gaan naar het kantoor van de manager. Ik heb zijn onderzoek ontvangen – hij kan een grote hulp voor je zijn. Hij schijnt een waarlijk levende mens te zijn in deze stad Poona – in deze Mohenjodaro, de stad van de doden! Hij moet een levende man zijn want hij heeft het werk van zijn onderzoek gestuurd. Het is op een eenvoudige kaart gedrukt – zijn hele onderzoek. Hij heeft het mij gestuurd maar ik zal het aan Big Prem geven want zij kan het gebruiken. Ik zal dit onderzoek papier aan je voorlezen:

Beste Osho:

Wetenschappelijk verslag... een geniale slag:

Wetenschappers hebben besloten dat de gemiddelde tijd van seks hebben vier minuten is. Het gemiddelde aantal slagen per minuut is negen, wat de gemiddelde seksduur zesendertig slagen maakt. Aangezien de gemiddelde lengte zes inch is ontvangt het gemiddelde meisje tweehonderd inches of achttien voet per seksduur. Het gemiddelde meisje doet het drie keer per week, tweeënvijftig weken in een jaar – honderd en vijftig keer achttien maakt 2,700 voet, of iets over een halve mijl. Dus, meisje van me, als je niet ieder jaar je halve mijl krijgt, waarom laat je de man die je deze kaart geeft, je niet bijstaan?

De naam van de Blue Diamond's manager is de Hr. Pandit – breng deze kaart naar hem. Als je Hamidullah niet te pakken krijgt, dan pak je de Hr. Pandit! Natuurlijk zul je niet tevreden zijn met een halve mijl... Big Prem is werkelijk groot!

En de werkelijk laatste vraag:

Vraag 4

Osho: ik raakte zo opgewonden vandaag toen u Mahavira, Boeddha en Jezus in de prullenmand gooide. Het was als een vleugje frisse berglucht. U gaf ons een glimp van uzelf dat zo intiem en zo schalks was.

Zou u puck willen spelen in onze volgende productie van een zomernachts droom?

Prem Pramod,

Dat is te gek voor woorden!

AUM

PURNAMADAH

PURNAMIDAM

PURNAT PURNAMUDCHYATE

PURNASYA PURNAMADAYA

PURNAMEVA VASHISYATE.

Dit is te gek.

Dat is ook te gek.

Van dat te gekke verschijnt het te gekke.

Hoewel het te gekke steeds van het te gekke komt,

Blijft het te gekke toch gewoon daar bestaan.